

не се локализиращо, а се разпространило по цѣлия Балк. П-въ. То е произвѣло силно впечатление на народа ни, който и се провиква въ пѣснитѣ съ очудване:

Бре де сай чуло и видяло
Българи глава да дигнатъ
Съ царя да се биятъ

Йотъ царя земя да зематъ . . . .

Породенитѣ отъ това турски отмъщения и звѣрства сж изтрѣгнали отъ невиннитѣ, патили българи още по-наивни натяквания:

Богъ да убие мамо-ма
Савата бин-башията
И братъ му Генча съ негу,
Чи той кавгата подигна . . .

Тия редове, записани отъ Гинчевъ въ Сѣверна България, сж почти сжщитѣ въ Сливенскитѣ пѣсни:

Да са провали, проседни,
Който земята размири
Земята (У) румелийската,
Савата Бимбашията . . .

Но което е важно, въ всички български пѣсни революцията въ 1821 г. се приписва лично на Савата, като че той е виновникъ на началото и края:

Чи той кавгата подигна
Кавгата и крамулата,
Влашката зима пороби,
Влашката и Богданската.¹⁾

Въ друга пѣсень, заговора за освобождението на Влахия и Молдовия е билъ скроенъ отъ Савата, тъй като у неговитѣ конаци се събиратъ тамошнитѣ бѣболери и рѣшаватъ да почнатъ борбата срѣщу турцитѣ:

Събрали ми ож йотбрали
Башъ Букурешки булери
Нж Саувитѣ конаци,
Дубъръ щжтъ зговоръ да правятъ
Йотъ турци царству дж земжтъ
— — — — —
Тогасъ си Сава подскочи
И на булери думаше:

¹⁾ М е б. II, 140 „Богданската земя“ или само Богданско значи Молдовия.